UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

delictũ,ſed ſimplex inobſeruãtia,ut p Bal.ĩ d.l.placet. Præterea Bar.in d.l.in illa ſtipulatione.approbat ſen-
13 tẽtiã Cyni q expreſſè uoluit,† ꝙ dñs fundans ſe in negatiua,ꝙ cõductor nõ ſoluerit, ex quo id, quod ſolui debebat,negãti debebatur, dicatur intẽtionẽ habere fundatam abſq; eo, qđ aliter negatiuã probet,ut per eum in d.auth.qui rẽ.& in d.l.2.Accedat his, ꝙ Bart. in d.l.2.expreſſè uoluit,dominũ poſſe propria auctoritate emphyteotã in ſua naturali poſſeſſiõe turbare, & ſi cõſtet turbationẽ eſſe iuſtã,qa cõductor conuẽta nõ obſeruauerit,expellẽdus eſt, & in caſu occurrenti eccleſia nõ expulit,ſed ſimpliciter fuit rẽ ingreſſa, & ideò ſumus in caſu Bar.ĩ d.l.2.p cuius dictũ limitari, & declarari põt id,qđ ipſemet innuit in d.l.in illa ſtipulatione.ꝙ aut dñs fundans ſe in negatiua ſimpliciter rẽ ingreditur,ut turbet,quod ꝯſtat,realiter nõ expellẽdo,& tunc ipſe dominus negatiuã,ſeu inciſionẽ arborũ,& conſequẽter deteriorationẽ probare nõ debuit,ĩmò potuit ꝓpria auctoritate hoc facere, ut per Barto.in d.l.2.& hic eſt caſus noſter, aut dominus ob nõ ſolutionẽ,uel rei abuſum vult realiter emphyteotã expellere,& hoc tũc nõ poterit,niſi facta probatione deteriorationis,& ita procedat id,qđ voluit Bar.in d.l.in illa ſtipulatione.quãuis etiã quoad hunc ſecundum caſum doct.cõmuniter in d.auth.qui rem. & in alijs locis ſupra deductis contrariũ tenuerint. Et hæc pro aliquali informatione ſint dicta. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Iuramentum debet intelligi ſecundum naturam contractus, ſuper quo fuit interpoſitum. Declaratur, & limitatur num. 14.*

2 *Iuramentum aſſumit omnes conditiones, reſtrictiones, & ampliationes ſecundum naturam materiæ, in qua interponitur, & debet intelligi ſecundum naturam materiæ iuratæ. Declaratur, & limitatur num. 15.*

3 *Emphyteotæ infra duos menſes poſt lapſum diei ſolutionis faciẽdæ moram purgare licet. Declaratur, & limitatur nu. 16.*

4 *Mora etiam poſt tempus, quo quis ſoluere iurauit, poteſt quandocunq; de æquitate canonica purgari.*

Et quomodo hoc procedat num. 18.

5 *Debitor, qui certo tẽpore ſoluere tenetur, excuſatur à mora, ſi debitũ creditori offerat, et creditor abſq; iuſta cã nolit accipere.*

Idem in emphyteota, qui ſic canonem debitum offerat, & dominus abſq; cauſa nolit accipere, & nu. 20. vbi declaratur.

6 *Emphyteota, qui certa pœna adiecta cum iuramento promiſit penſionem, ſeu canonem certo tẽpore ſoluere, ſi, prout iurauit, non ſoluit, dicitur omni iure ſuo ipſo iure priuatus.*

7 *Et ſi iuraſſet ſoluere ſingulis annis certo tempore, non ſoluendo illo tempore etiam per vnum annum à iure ſuo caderet, quamuis aliàs ceſſatio per biennium, ſeu triennium requireretur.*

8 *Statutum Bononienſe ſub rubrica de contractibus emphyt. diſponens, quòd emphyteota priuati ob non ſolutionem canonis à iure ſuo non cadat, etiam ſi ſtaret per annos triginta, in quibus non ſolueret, caſum iuratum non comprehendit.*

9 *Et ſi expreſſum eſſet, non obſtante iuramento, ſtatutum quoad hoc non valuiſſet, etiã ſi ſtatutũ à ſede apoſtolica confirmatũ eſſet.*

10 *Statutorum concluſio diſponens, quòd omnia ſtatuta in omnibus ſint obſeruanda, & quòd illis tacitè, vel expreſſè renunciari nõ poſſit, etiam cum iuramento, quomodo intelligatur.*

11 *Statuto pœnali, & prohibitorio de iure communi renunciari non poteſt.*

12 *Confirmatio apoſtolica ſtatutorum in forma communi, & quę non fuit in vſu recepta, immò eius contrariũ fuit obſeruatum, non debet attendi.*

13 *Conſtitutio, & diſpoſitio ad futuros, et non ad præteritos caſus extenditur.*

15 *Iuramentum de iure canonico potius declarat ſubiectam materiam, quàm è contra.*

16 *Emphyteota, & conductor quando moram purgare poſſit, & quãdo non.*

17 *Mora quando purgari non poſſit.*

18 *Moram de æquitate canonica poſſe purgari etiam …*
eſſet, procedit in foro pœnitentiali, & anima …
ro contentioſo etiam eccleſiaſtico.

19 *Solutio, vbi requiritur, non ſufficit ſimplex oblatio …*
depoſitio, & quomodo.

Et an oblatio facta de marſupio, in qua pecunia eſſe …
ficiat, num. 21.

20 *Debitor, qui eſt eiuſdem fori cum creditore, debet …*
ditoris, & ibi offerre ſe paratũ ſoluere, & pecu…

Idem in emphyteota quoad ſolutionẽ canonis, ne …

22 *Teſtes ſingulares, ſuſpecti, & qui dicta ſua reuo…*
nunt non veriſimilia, & varia, non probant.

EPITOME.

Emphyteota, qui cũ iuramẽto, & cer…
cta ꝓmiſit canonẽ, & pẽſionẽ certo tẽpo…
prout iurauit, & ꝓmiſit, nõ ſoluat, à iure ſ…
obſtãte ſtatuto, ꝙ emphyteota priuati ob …
nem canonis non cadat à iure ſuo, etiam …
triginta annos, quibus non ſolueret, quod …
ſum iuratum non cõprehendere demonſtra…
Nec uolens poſtea ſoluere moram purga…
maximè poſtquàm fuit iudicialiter conuen…

CONSILIVM CXXV…

Idetvr prima facie Hieronym…
gheria à iure ſuo nõ cecidiſſe, ue…
ram purgare ſibi licitũ fuiſſe, …
id, quod cautũ eſt per ſtatuta …
tis ſub rubrica de cõtractibus emphyteotic…
dicimus. ubi emphyteota priuati ob nõ ſolu…
nonis à iure ſuo nõ cadit, etiã ſi per 30. an…
in quibus nõ ſolueret, quod ſtatutũ vĩ cõ…
etiã caſum, quãdo iuratum fuiſſet, ut ibi …
fraudẽ. ¶ Secũdo quamuis Hieronymus …
uere ſingulis annis libras decẽ & octo p…
feſto Sancti Michaelis de menſe Septẽbr…
menſem poſt dictũ feſtũ ſteterit, quo nõ ſo…
1 men nõ debet dici à iure ſuo cecidiſſe, q…
mentũ debet intelligi ſm naturã ꝯtractus …
fuit appoſitũ, iuxta l.ſi.C.de cond.indeb. …
tiſd.cog.l.ſi.C.de non nu.pecu.Bar.in l.ſi …
arbitrorũ.ff.pro ſocio.c.per tuas.de arbit. …
2 modũ.de iureiur.& † Abb.in c.intellecto …
de iureiur.inquit, ꝙ iuramẽtũ aſſumit oẽs …
ditiones, reſtitutiones, & ampliationes …
materiæ, in qua interponitur, ac debet in…
dum qualitates materiæ iuratæ, & in term…
ita tenuit Iaſ.in l.2.col.17.C.de iure emph. ¶
3 † licitũ fuit ipſi Hieronymo purgare morã …
menſes poſt lapſum diei ſolutionis faciẽdæ …
tuit.cũ ibi not.extra de loca.& per Iaſ.q plura …
4 in d.l.2.col.25.uerſic.30.quæro.& † ſm glo. …
miſericordem.32.q.1.quã refert, & ſequi …
l.ſi inſulã.in 12.fallentia.ff.de uerb.ob.& Ro…
ſingul.448.& Bal.in l.q crimẽ.q.11.C.qui ac…
poſſ. mora quãdocunq; de æqtate canoni…
põt ſoluẽdo etiã poſt tẽpus, quo quis ſolu…
5 ¶ Quarto † quia dictus Hieronymus ante …
poris obtulit ſe uelle penſionẽ ſoluere, & …
ſeu locator accipere uoluit, unde ipſe dñs, …
tor dr̃ in mora cõſtitutus in recipiendo pẽ…
mora illi nocet, ut conductor nõ dicatur in m…
uendi cõſtitui, donec poſtea nõ fuerit inter…
ut ſoluat, arg.tex.cum ibi not.per Bart. & ali…
ſeruũ.§.ſeqtur.ff.de uerb.obl.& faciunt not. …
in l.item illa.ff.de conſtit.pecu.in 2.col. ubi …
debitor, qui certo tẽpore ſoluere tenetur, …
à mora, ſi ipſe offerat id, quod creditori de…
ditor abſq; aliqua iuſta cauſa nolit accipere, …

te no. p Bal. in l. acceptã. in 12. q. C. de uſuris. ¶Quib'
tñ nõ obſtãtib', ↄ̃riũ eſſe uerius puto, ꝙ Hieronymus
dicatã iure ſuo cecidiſſe, & Melchiori licitũ fuerit de
6 clarari ipſũ cecidiſſe, & ꝓteſtari, ꝑut in ꝓceſſu: †nam
ex quo Hieronymus ꝓmiſit ſoluere canonẽ & penſio
nem certo tẽpore, certa pœna adiecta, & cum iuſo,
quo ſoluere illo certo tempore iurauit, ſi non ſoluit,
ut iurauit, tanquam periurus dicitur ipſo iure priua-
tus omni iure, quod ex inſtrumento locationis ſibi fa
ctæ acquiſiuerat per l. ſi quis maior. & ibi omnes doc.
7 C. de tranſact. ¶Secundo† quamuis conductor, ſiue
emphyteota priuati non cadat à iure ſuo, niſi canonẽ
ſoluere per triennium ceſſauerit. l. 2. C. de iure emph.
& habetur per Bal. in auth. qui rem. C. de ſacroſ. eccl.
tamen ubicunque ipſe ſingulis annis certo tempore
ſoluere iurauit, non ſoluendo illo tempore ratione
periurij per ceſſationem unius anni, & unius penſio-
nis, uel eius partis cadit à iure ſuo, ut uoluit Bal. quem
alii doct. communiter ſequuntur in c. querelam. de
iureiurand. Et ita ſemper in conſulẽdo ſequutus fuit
Alex. doctor ueritatis in conſi. 85. & 126. lib. 1. in cõſ.
76. lib. 5. & in cõſi. 37. lib. 2. & in d. conſi. 126. dicit hãc
eſſe ueritatem, & ita ſequi communiter doctores: fa-
ciunt no. per eundem in conſi. 91. col. 3. lib. 2. nam iu
ramentum eſt ſeruandum pręcisè, nec per ęquipol-
lens adimpleri ſufficit. c. ad noſtram. il 2. cum ibi no.
p Abb. de iureiur. & ita ĩ terminis noſtris in ↄ̃ctu em
phyteotico tenuit Iaſ. ĩ d. l. ſi qs maior. col. 3. & Rom.
in ↄſi. 252. circa fi. & Iaſ. ĩ d. l. ſi qs maior. ĩquit, hãc eſſe
ueriorẽ opinionẽ, & ita ſequẽdũ eẽ, qcqd ipſe dixerit
in d. l. 2. C. de iure emphy. à cuius ibi dictis recedit: &
ideo cũ ꝑ ipſo Melchiore ↄ̃ dictum Hieronymũ cõmu
nem habeamus opinionem, in iudicando non eſt ab
illa recedendum, fatuusq; eſſet iudex, qui aliter iudi-
caret, quia cauſam ſuam faceret, ad tradita per Doct.
in c. ne innitaris. de conſtit. ¶Non obſtant in contra
rium adducta, & in primis dictum ſtatutum ſub rub.
8 de cõtractibus emphy. in §. item dicimus. quia†illud
ſtatutum ſimpliciter loquens de cõtractu emphyteo
tico locum non habet in contractu iurato, quoniam
intentionis ſtatuentium non fuit uelle actum iuratũ
comprehendere, quando ſimpliciter de illo actu lo-
quuntur, ut concludunt Io. de Imol. & alii communi
ter in c. cum contingat. de iureiuran. Alex. in conſil.
27. col. 3. lib. 1. qui dicit hãc eſſe communem opinio-
nem, ibique infinitos ita tenẽtes allegat, & idẽ Alex.
plene in conſil. 125. col. pen. lib. 1. in conſi. 102. lib. 4.
& in conſi. 37. col. 7. lib. 2. ibi, & tanto fortius, quicqd
dixerit Bar. in l. ſi quis pro eo. ff. de fideiuſ. Quinim-
9 mo† ẽt ſi in ſtatuto eſſet expreſſum, & cautum, ꝙ, nõ
obſtante iuramento, emphyteota non dicatur ceci-
diſſe ob non ſolutionem canonis, ſtatutum quantũ
ad hoc nõ ualeret, quia ſtatuentes non poſſunt ſuper
iuramento diſponere, nec illud tollere, ẽt ſi ſtatutum
à ſede apoſtolica confirmatum eſſet, ut per plura uo-
luit, & conſuluit Alex. in conſi. 59. lib. 1. in conſil. 39.
lib. 4. in conſi. 53. col. 5. lib. 3. in conſi. 125. col. 6. lib. 1.
in conſi. 18. lib. 1. in d. conſi. 102. lib. 4. & optimè in cõ
ſi. 38. lib. 4. Et dum ſtatutum illud in §. & ne in fraudẽ
loquitur de iuramento, loquitur in alio caſu penitus
à caſu noſtro diuerſo, ut clarè ex uerbis ſtatuti colligi
tur, nam quando loquitur de non ſolutione canonis
ꝙ emphyteota non ſoluendo à iure ſuo cadere non
dicatur, loquitur in caſu ſimplici, quando non fuiſſet
iuratum ſoluere. Vnde nõ debet illud ſtatutum tan-
quam à iure communi exorbitans extendi ad caſum,
quando fuiſſet iuratum per ea, quę habentur in l. ſi ve
ro. §. de uiro. ff. ſol. matrimo. & in c. ea, quæ contra. de
reg. iur. in 6. item quia, ut dictum eſt, ſtatuta ſimplici-
ter loquentia de aliquo actu non habent locum, quã
do actus ille fuiſſet iuratus. ¶Non obſtat concluſio
ſtatutorum in §. ne autem. ubi ſtatuitur, ꝙ omnia ſta
tuta in omnibus ſint obſeruanda, & ꝙ illis tacitè, uel
expreſsè renunciari non poſſit ẽt cum iuramento, qa
10 primo poteſt reſponderi† hoc uerum eſſe, & intelligi
debere, quando renunciatio tacita, uel expreſſa prin
cipaliter facta eſſet, & iuramentum ad illam acceſſo
riè ueniret, ut ex uerbis ſtatuti colligitur. Secus ergo,
quãdo iuramentum ueniret principaliter, & non ac
ceſſoriè, quia tunc illud ſeruandum eſſet d. c. quere-
lã. cum ſi. Secundo intelligo dictam concluſionem,
11 qñ ſtatutum eſſet pœnale, & prohibitorium, †quoniã
huiuſmodi ſtatutis de iure communi renunciari non
poteſt, ut no. gl. in l. 2. & ibi Bar. C. ne fideiu. dot. den.
gl. in l. libertorum. & ibi Bal. C. de teſti. Bart. in d. l. de
his. ff. de tranſac. & Alex. in cõſi. 41. col. pen. lib. 5. De-
bet ergo illa concluſio intelligi in hoc caſu, & ſic in
terminis iuris communis, ut iuri communi etiam in
teruenientе iuramento minus pręiudicat, arg. c. cum
dilectus. ibiq; Ant. & Abb. de conſuetud. per Alex. &
alios in l. fi. §. in cõputatione. C. de iure delib. l. ſerui
ueſtri. & ibi doct. C. de noxa. actio. Alex. in conſi. 229.
col. 3. lib. 5. & in conſi. 154. & 201. lib. 7. Item conclu-
ſio illa ſtatutorum debet intelligi, quando ex tali re-
nunciatione etiam iurata poſſet tertio præiudicium
inferri, quia tunc tali ſtatuto non poſſet renunciari,
uel quando eſſet ſtatutum, quod publicam cõtineret
utilitatem, uel formam ſeu ſolemnitatem impone-
ret, arg. l. 1. §. ſi quis à principe. ff. ne quid in loco pub.
c. in cauſis. cum ibi no. de offic. deleg. & Alex. in cõſi.
6. & in conſi. 142. col. 2. lib. 5. Sed ſi ſtatutum merum
fauorem renunciantis contineret, non uideo, qua-
re illi renunciari non poſſit pręſertim cum iuramen
to. c. quãuis. de pactis in 6. cum ibi not. l. ſi quis in con
ſcribendo. C. de pactis. & faciunt not. per Alex. in cõ-
ſi. 96. col. 2. lib. 6. & in conſi. 117. eod. tit. Præterea uer
ba poſita in dicta concluſione, de quibus ſupra, in-
terpretationem legis, & iuris communis recipiunt,
ut ſupra, & habetur per Bar. in l. omnes populi. ff. de
iuſt. & iur. ibiq; Bal. col. 14. & per Alex. in conſil. 202.
lib. 6. circa finem. ¶Non aduerſatur, ꝙ ſtatuta fuerint
à ſede apoſtolica confirmata, & fuerit diſpoſitum, ea
12 ſeruanda eſſe, ẽt ſi eſſet iuratum, † quoniam illa con-
firmatio, & diſpoſitio apoſtolica fuit facta in forma
communi, nec fuit recepta, neq; eſt in uſu, immò cõ-
trarium fuit obſeruatum, ut patet ex ſtilo manu om-
niũ ferè doctorũ, & procuratorũ huius ciuitatis ſub-
ſcripto. Ex quibus ſequitur, ꝙ dicta confirmatio, & di
ſpoſitio apoſtolica non dẽt attendi per ea, quę no. uo
luit Fely. poſt gl. in c. 1. de tregua, & pace. per Alex. in
conſi. 132. lib. 1. & in conſi. 6. eod. lib. in conſi. 18. col.
2. lib. 2. in conſil. 18. lib. 6. & in præallegato conſil. 39.
13 Vel & melius† dico illã diſpoſitionem Iulii Papæ nõ
habere locũ in caſu noſtro, quia contractus, & inſtru
mentum, de quo agitur, & in quo iuratũ fuit, ante il-
lam Iulii prouiſionem fuit cõfectum, & illa prouiſio
non reſpicit retro, nec ad caſus præteritos extẽditur,
ſed ſolũ ad futuros, qa talis eſt uirtus legis, niſi fuerit
expreſsũ, ut ad ꝑteritos quoq; extẽdat, ut hr̃ p text. &
ibi plenè in c. fi. de cõſt. ubi doct. maximè Mod. & Ab
ba. latè ponũt. ¶Nõ obſtat ſm ꝙ iur̃m debeat ĩtelligi
14 ſm naturã ↄ̃ctus, quia,† illud eſt uerũ in dubio, ſecus
ubi ↄ̃riũ de iure eſſet exp̃ſsè cautũ, ꝑut eſt ĩ caſu nr̃o,
in quo de iure eſt cautũ, ꝙ cõductor, ſiue emphyteo-
ta, q iurauit canonẽ certo tpe ſoluere, nõ ſoluendo il
lo tpe ipſo iure cadit à iure ſuo. d. c. querelã. & ibi Bal.
& habetur in d. l. ſi qs maior. cũ ſi. ſupra allega. Præte-
15 rea† hoc, qđ dr̃, iur̃m recipere interpretationẽ à ſubie
cta materia, ut ſupra, & probatur ex iis, quę uolunt
docto. maximè Paul. de Caſtro in l. quæro. §. inter lo-

catorem.ff.locat.habet locum,& procedit attẽto iu-
re ciuili,ſed nõ habet locum de iure canonico,quod
eſt in hoc obſeruandum, ex quo ſumus in ſpirituali-
bus,& in concernentibus animam iuxta. c.fi. de præ-
ſcrip.& c.1.cum ibi not.per gl.& doct.de noui operis
nunc.nam de iure canonico potius ſubiecta materia
declarationem,& determinationem à iuramento re
cipit,quàm è contra,ut no.declarat Rom.in l. hære-
ditatem.ff.de donat.& eſt tex.in c.cum contingat.de
iureiu.in c.licet mulieres. eod. tit.in 6.& c. quamuis.
de pactis in 6.& in auth.ſacramẽta puberum.C.ſi ad-
uerſ.uend.quæ eſt diſpoſitio procedens ſecũdum ius
canonicum,ut colligitur ex corpore, unde ſumitur,
cum iis,quę not.per Abb.& Ioã. de Imo.in d.c.cũ cõ
tingat.¶ Non obſtat tertium, ꝙ Hieronymo moram
16 purgare licuerit, quia reſpondeo primo† hoc uerum
eſſe,donec conductor, ſeu emphyteota non fuerit iu
dicialiter conuentus,poſtquam enim fuit conuẽtus,
non poteſt amplius moram purgare, nec celeriter ſa
tisfacere,prout requirit tex. in d.c.potuit. ubi docto.
poſt glo.communiter ita uolunt.Et Bald.in auth.qui
rem.C.de ſacroſ.eccle. dicit re integra licitũ eſſe em
phyteotę,ſiue conductori morã purgare, ergo re nõ
integra,prout ĩ caſu noſtro, in quo Hieronymus nõ
ſolum fuit iudicialiter conuentus, ſed etiam lis fuit
conteſtata, & proceſſum ferè uſque ad finem ante, q̃
offerret ſe uelle per depoſitionem pecuniæ ſoluere,
moram purgare licitum non erit,ut ibi per Bal.Præ-
17 terea licitum eſt moram purgare, † ſed non quando
eſt appoſita dies,& pęna,prout eſt in caſu noſtro, per
Alex.& omnes in d.l.ſi inſulam.ff.de uerb. obli. Nec
licitũ eſt moram purgare,quando iuratum fuit,quo-
niam ſi quis eo tempore,quo iuratum fuit,non ſolue
rit,ipſo iure dicitur omni ſuo iure priuatus,& ampli-
us ẽt in continenti morã purgare nõ põt, propterea
quia periurium incurrit.d.l.ſi quis maior. ibiq́; Bald.
Alex.& omnes.Non obſtat, ꝙ de æquitate canonica
etiam quando iuratum eſſet, purgatio moræ admitti
tur,per Bal.ĩ d.l.qui crimẽ.q.11.& per gl. in d.c.apud
18 miſericordem,quia† dictum illius gl.& Bal.procedit
locumq́; habet in foro pœnitentiali, & animæ, non
autem in foro contentioſo ẽt eccleſiaſtico,ut no.uo-
luit Rom.in ſuo ſing.448. & idem uoluit Alex.in d.l.
ſi inſulam.in 12.fallentia.ergo in caſu noſtro,in quo
agitur in foro cõtentioſo, & ſeculari propter iuramẽ
tum appoſitum,cui Hieronymus contrauenit,mora
purgari non poterit. ¶ Non obſtat ultimum, ꝙ Hie-
ronymus obtulerit ſe uelle Melchiori pẽſionẽ ſolue-
re ante lapſum tp̃s,& ſic ipſum Melchiorem in mo-
19 ra conſtituerit,ut ſupra,quia reſpondetur,ꝙ† ubi ſo-
lutio requiritur,ſimplex oblatio non ſufficit, niſi fiat
depoſitio, prout de iure fieri debet, puta apud ędem
ſacram,uel alium bonum depoſitarium.l.iulianus. §.
offerri.& ibi Bar.& alii.ff.de actio.empt.& in l. acce-
ptã.ubi plenè habetur.C. de uſuris.& in terminis no-
ſtris, ꝙ non ſufficiat pecuniam offerre in marſupio,
niſi per teſtes ẽt probatũ fuerit de certa quantitate in
marſupio exiſtente,uolunt Bar.Ioan. de Imo.& Pau.
de Caſt.in l.cum ſeruus.ff.de cond. & demon. Præte-
20 rea non ſufficit ſimpliciter offerre,† ſed debitor, qui
eſt eiuſdem fori,domum creditoris ire, ibiq́; offerre
ſe paratum ſoluere,& pecuniam oſtẽdere tenetur,ut
declarat Bar.in l.item illa.ff.de conſt.pec.in 2.col. &
in 3.col.ibidẽ exẽplificat in emphyteota, qui ne à iu-
re ſuo cadat,domum domini,qui eſſet eiuſdẽ fori,ire
& ibi canonem ſoluendum offerre debet, alioquin à
iure ſuo caderet,& hr̃ no.p Abb.in c.ſignificãte.de pi
gnor.Sed nõ apparet ipsũ Hieronymũ depoſuiſſe pe
cuniã,nec domũ dñi iuiſſe,& obtuliſſe,ut ſupra,ergo
&c. Vltimo quãuis p dictũ Hieronymũ fuerit capitu-
latũ de oblatione quadã facta de uno marſupio
pecunia,tamẽ p teſtes non fuit probatũ ipſo
pecuniã in dicto marſupio extare,ſed ſolũ de
de quadã oblatione facta de uno marſupio
diderunt iudicio ſuo eſſe pecuniã,tñ,ut ipſi
ſet eſſe ꝓriũ,& ſic cũ talis probatio fuerit,
dẽt ꝯ ipsũ producẽtẽ interpretari.c.in p̃ſentia
21 gl.& doct.de probat.Et† oblatio hoc modo
dr̃ ſufficiẽs,neq; legitima ad hoc, ut à mora
ut in terminis uolunt Bar.Imol.& alij in d.
22 Itẽ† dicti teſtes ſunt ſingulares,ſuſpecti,
uocarũt,& nõ ueriſimilia,ac uaria depo
ꝓbãt,arg.no.in l.teſtiũ.C.de teſti.& l.ob
no.ff.eo.tit.Et quãta fides ſit illis adhib
iudex melius cognoſcere,& ꝑcipere põt,
teſtib.Ex quibus oĩbus cõcludo dictũ Hi
à iure ſuo cecidiſſe,& ita declarari potuiſſe
ac omninò à dicta re emphyteotica expelli

S V M M AE.

1 *Emphyteota poteſt,domino etiam irrequiſito,rem ab*
pignorare,& hypothecare,& nu.9.
Et an idem ſit in emphyteoſi eccleſiæ,& nu.11.
2 *Et an ad præiudicium filiorum, & liberorum, quibus*
ut liberis eſſet ius quæſitum.
3 *Pater quando uendendo,aut aliter alienando,ſeu pigno*
phyteoſim,uel feudum,uiuente filio, poteſt ipſi fili
teosi,aut feudo præiudicare,& nu.5.& 8.
4 *Pater pignorando rem emphyteoticam in nullo eccle*
cat,& quid ſub hac pignoratione ueniat.
6 *Emphyteotica bona poſſunt hypothecari, & ſub gene*
ca comprehenduntur.
Et quando hoc uerum ſit, nu.12.uſque in finem con
7 *Et an ſpecialiter obligari,& hypothecari ualeant,&*
10 *Res iudicata facit ius, & rem haberi pro ueritate,*
incapacitatis,& illegitimitatis illius,qui ſenten
buit,amplius obijci nequeat.
11 *Emphyteoſis eccleſiaſtica tàm de iure cõi, quàm de iure*
li ciuitatis Rauennæ poteſt ſpecialiter, & generaliter
12 *Et quando ſub generali obligatione,& hypotheca omni*
ſimpliciter ab emphyteota facta cõprehendatur,
13 *Omiſſa cenſentur ea,quæ ſunt ſpeciali prerogatiua digna*
primantur.
14 *Argumentum de feudo ad emphyteoſim eccleſię*
cedit.
15 *Niſi inter illa expreſſa, & ſpecialis ratio diuerſitatis*
poſſet.
16 *Naturalis legitimatus non admittitur ad feudum,*
ſim eccleſię, niſi ad illa quoque fuerit expreſſè,
legitimatus.
17 *Multa ſub generali mandato non ueniunt,niſi expreſſe,*
liter conceſſa fuerint.
18 *Feudum, & emphyteoſis ſub generali bonorum uenditi*
prehenduntur,niſi de illis mentio expreſſè fiat.
19 *Sub generali obligatione facta de bonis ſuis ſimpliciter*
prohibita alienari non comprehenditur.
20 *Res feudalis,& res emphyteotica eccleſię alienari pro*
21 *L.lex uectigalis.ff.de pignoribus,*
L. tutor.§.ſi quis alicui.ff.de pigno-] *declarant*
ratitia actio.
22 *Emphyteoſis priuati,& reipublicæ poteſt ſine conſenſu*
nari,& ſui natura ad extraneos tranſit.
23 *Doctores uolentes bona emphyteotica etiam eccleſiæ poſſe*
ri,& hypothecari, ita quòd generali obligatione com
tur,quomodo ſint intelligendi.
24 *Emphyteotica bona eccleſiaſtica poſſe ex concordia,*
tate Rauennæ uendi,donari, & obligari,ſeu hypothecari
modo intelligatur.
25 *Rubrica, & tex.in §.ſi autem creditor. in authen. de*
aut permut.dum loquuntur de generali obligatione
ſis,declarantur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN